Litanie u konce století - Nohavica, Jarek

Těch mrtvých mužů v mrtvé trávě,
těch sirotků a vdov,
té krve k jeho větší slávě,
těch slov,
těch bůžků, bohyní a bohů,
těch smolnic na ulicích měst,
těch proroků na každém rohu,
těch gest.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, slepý Bože můj ...
Té lživé lůzy v pancéřových vozech,
těch morových sloupů a morových ran,
těch znamení zla na obloze,
těch vran,
těch žlutých hvězd a pruhovaných šatů,
těch provazů a gilotin,
těch malých dírek do kabátů,
těch vin.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, hluchý Bože můj ...
Těch studní zasypaných v písku,
těch zabloudilých karavan,
těch pomníků a obelisků,
těch bran,
těch zlatých lejn ze zlatých telat,
těch mrtvých vedle jícnů jam,
té bázně, co činit a dělat
sám.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, mrtvý Bože můj ...